

תת"ע (חדרה) 6257-06-25 - אמיר מחאמיד נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6257-06-25 מדינת ישראל נ' מחאמיד
תיק חיצוני: 10160779392

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופטת עידית פלד

מבקש
נגד
אמיר מחאמיד

משיבה
מדינת ישראל

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.6.25, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020); עפ"ת (מחוזי חיפה) 27644-08-24 ארביב נ' מדינת ישראל, 14.11.24; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישורי המסירה בתיק בית המשפט, כפי שצורפו לכתב האישום (וכוללים את מספר הדו"ח, שמו של המבקש ושל בא כוחו, ת.ז.,

כתובתו, תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, וכן סטטוס המסירה, שם וחתומת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וכן לבא כוחו וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר ב**סיבות שאינן תלויות בו**". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7);

עוד נקבע, כי "על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו. ... הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותיותו". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 **גאוני נ' מדינת ישראל**, 29.11.21, פסקה 9); ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 **אלגאוי נ' מדינת ישראל**, 17.1.22, בפסקה 9).

ובענייננו, כפי העולה מאישורי המסירה שצורפו לכתב האישום, הזמנה למשפט נשלחה הן לנאשם והן לבא כוחו; והמבקש לא בירר את נסיבות מסירת ההזמנה, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 **נדים סלאמה נ' מדינת ישראל** (נבו) 15.10.2023).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 **גיאיר נ' מדינת ישראל**, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** (10.2.2015)). לא די בטענה סתמית כי הנאשם לא ביצע את העבירה.

גם העונש שהושת על המבקש (הקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה) אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10637-11-25 אבו נאסר נ' מדינת ישראל, 23.11.25, פסקה (11).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ו, 18 ינואר 2026,
בהעדר הצדדים.